

با وجود صدرنشینی، هواداران پرسپولیس روزهای گذشته، استرس فراوانی داشتند چراکه مربی محبوب آنها بر خلاف دفعات قبل، در امشای قرار دادش مردد بود و این امروز و فردا کردن ها، دغدغه‌های زیادی را به وجود آورده بود. چرا تمدید قرارداد برانکو این بار طولانی شد؟

قبل از هر چیز باید بگویم مهم‌ترین فاکتور و عظیم‌ترین نیرو در پرسپولیس هواداران هستند و ما مهر کاری می‌کنیم به خاطر آنهاست. هواداران پرسپولیس در طول این مدت خیلی از من حمایت کردند و صادقانه از آنها بابت حمایت‌هایشان و اینکه همیشه در کنار ما بودند تشکر می‌کنم و بزرگ‌ترین دلیلم برای تمدید هم این بود که آنها را ناامید نکنم چون من هم مسئولیتی در قبال آنها دارم که نمی‌توانم نادیده بگیرم.

اما پرسوه تمدید قرارداد برانکو حرف و حدیث‌های زیادی را به وجود آورده بود.

حرف و حدیث همیشه هست. می‌دانم عقب افتادن تمدید قرارداد بسیاری، به خصوص هواداران را نگران کرده بود اما شک نداشتم که قراردادم تمدید خواهد شد و همین طور هرگز شک نکردم که مبادا نتوانیم با مدیریت جدید به زبان مشترک برسیم و دیدید که اشتباه هم نکردم اما خوب طولانی شدن ماجرا به این دلیل بود که زمان کافی نداشتم. بازی‌ها فشرده بود، مدیریت جدید هم تازه آمده بود. باید فرصت مناسب برای صحبت کردن در خصوص همه موارد به وجود می‌آمد. وضعیت به سادگی امروز که با شما نشستیم و قهوه می‌خوریم، نبود. سرمان شلوع بود. باید به حساب و کتاب‌های مالی می‌رسیدیم تا هیچ مشکلی پیش نیاید و حالا خوشحالم که قراردادم تمدید شد و هواداران از این بابت خوشحال شدند و حالا همه باید دست به دست هم بدهیم برای ساختن دوباره پرسپولیس.

یعنی در دید برانکو برای تمدید ربطی به تیسیم ملی ایران نداشت؟ گفته می‌شد به برانکو گفتند دست نگه دار و تمدید نکن چون کرش بعد از جام جهانی به استرالیا می‌رود و او می‌تواند یک بار دیگر هدایت تیم ملی ایران را به عهده بگیرد.

بارها گفتمام تیم ملی ایران سرمربی دارد. آن‌هم یک سرمربی خوب که توانسته برای دومین بار متوالی تیم ملی را به جام جهانی برود. بحث تیم‌های ملی دیگر کشورها مطرح بود. من چیزی را پنهان نمی‌کنم، همیشه هم حرف‌هایم را به خبرنگاران گفتم‌ام اما حرف تیم ملی ایران در بین نبود. تیم ملی با کرش شرایط خوبی دارد و مطرح کردن این مسائل اصلا جالب نیست. ضمن اینکه می‌بینید قرار دادم را هم تمدید کردم. این بهترین دلیل است، نیست؟ نه من چشمی به نیمکت تیم ملی دارم و نه صحبتی در این باره شده.

جنب و جوش‌های برانکو این بار بیش از یک سرمربی است. به نظر می‌رسد برنامه‌های زیادی دارد که تا قبل از این صحبتی از آنها نبود.

بله، دیگر تنها به دنبال بحث فنی و تیم نیستیم. با پروانی و گر شاسی هم در این زمینه صحبت‌های خوبی انجام دادیم. اتفاقاً هم‌نظر هم بودیم. حالا باید علاوه بر تیم برنامه‌هایی که برای موفقیت و کسب قهرمانی‌های بیشتر با آن داریم، به فکر باشگاه هم باشیم. به همین دلیل در خصوص زیرساخت‌های باشگاه صحبت‌هایی انجام داده و برنامه‌های خوبی داریم که امیدوارم بتوانیم با موفقیت پیگیری کنیم. هر چند شرایط و زمینه آن باید فراهم شود. ضمن اینکه می‌دانیم قدم در راه سختی گذاشته‌ایم که حتماً تمام آن موفقیت و صعود نیست و بالا و پایین زیادی دارد و کاری نیست که به این زودی‌ها جواب دهد اما باید شروع و تلاش کرد. امیدواریم بتوانیم تغییرات خوبی در زیرساخت‌های باشگاه ایجاد کرده و به نتایج خوبی برسیم.
البته می‌دانستد که برداشتن چند هندوانه با یک دست خیلی سخت است. خصوصا که این بار شرایط برانکو در پرسپولیس سخت‌تر هم هست.

انتظارات از تیم بالا رفته و از سوبی محرومیت از پنجره نقل و انتقالات هم

مزید بر علت می‌شود تا راهی دشوار تر از قبل در پیش داشته باشید. با این اوصاف مگر می‌کنید بتوانید از این آزمون هم

سرلیند بیرون بیاید؟

برای رسیدن به موفقیت باید تلاش کرد. نمی‌توان دست روی دست گذاشت و انتظار داشت که موفقیت سراغ ما بیاید. اگر تصمیم گرفتیم در مسائل زیرساختی باشگاه ورود کنیم، به این دلیل است که تجربه غنی ۲۰ساله دارم. من در کشورهای مختلفی کار کردم. هم هدایت تیم‌های ملی و هم باشگاه‌ها را داشتم. در سه کشور قهرمانی آوردم؛ کرواسی، چین و ایران. رقابت‌های زیاد و البته مهمی را پشت سر گذاشتم. از رقابت‌های جام جهانی بگیرد تا مسابقات قهرمانی اروپا. لیگ قهرمانان آسیا، بازی‌های آسیایی و… حتماً کار سختی است اما قطعاً می‌توانیم با دانش و تجربه‌ای که داریم در بحث ساختاری باشگاه استفاده کنیم. کار سختی است، نمی‌توان این را انکار کرد اما می‌خواهیم ضعف‌ها را به حداقل برسانیم تا به پیشرفت برسیم و مایه خوشبختی است اگر بتوانیم به آنچه در نظر داریم، برسیم.

برای تصمیم گرفتیم پرسپولیس از پنجره نقل و انتقالات چه برنامه‌ای دارید؟ این مسئله می‌تواند نظر باشگاه را به سمت تیم‌های پایه و استفاده از بازیکنان جوان جلب کند و میانگین سنی پرسپولیس را پایین بیاورد؟

وقتی تصمیم گرفتیم با پرسپولیس ادامه دهم، به همه این مشکلات واقف بودم ریسک بزرگی بود اما قبل از هر چیز به خودم، باشگاه و بازیکنانم ایمان داشتم. بله، ما از پنجره نقل و انتقالات محروم هستیم. نمی‌توانیم بازیکن بگیریم. از سویی ممکن است قرارداد برخی بازیکنان تمام شود و بخوایند بروند. این مسائل بحث جداست و باید در زمان خود به آن پرداخت. اما مگر ما تیم پیری داریم که بخواییم به سراغ جوان‌ترها برویم؟ شما مگر می‌کنید علیپور مسن است؟ یا محرمی، انصاری یا حتی مسلمان. می‌دانید فرشاد چند سالش است؟ ۲۵ سال. من ایایی از میدان دانه به جوان‌ها ندارم. بازیکنان جوان هم فرصت به دست خواهند آورد اما به وقش. زمانی که با کیفیت خود ثابت کنند مستحق بازی کردن هستند. من همان مربی‌ای هستم که کمبی را وقتی ۱۷ سالش بود به میدان فرستادم. نوازی را نه، که کمبی را راهی میدان کردم. چون فوتبال را بهترین‌ها بازی می‌کنند. طبیعی است بازیکنان جوان خواهان بازی باشند اما باید آماده شوند. پیش از موعد میدان دادن به بازیکنان جوان اصلاً خوب نیست. اگر خیلی زود آنها را به جلو هل بدهیم، لطفی در حقتان نکرده‌ایم. بلکه آنها را سوزانده‌ایم. در این تیم همه شانس بازی پیدا خواهند کرد. مگر ظاهر خانی بازی نکرده؟ اما بواش، بواش. به وقش. نوبت به آنها هم می‌رسد.

بحث جوان یا پیر بودن بازیکنان پرسپولیس نیست. مسئله این است که آیا این شرایط باعث می‌شود تا پرسپولیس بعداز

کفت وگو دنیاچیدری

آرام اما بنشاش، می‌نشیند کنار مان، گویی قرار بر گپی دوستانه است نه مصاحبه در خصوص یکی از بر طرفدار ترین تیم‌های ایران که حالا سومین سال حضور روی نیمکت آن را تجربه می‌کند. این آرامش را در تمام طول مصاحبه می‌توان هم در چهره‌اش دید هم در صحبت‌هایش. فرقی هم نمی‌کند سؤال‌ها انتقاد آمیز باشد یا موافق نظر آتش. شاید همین صداقت و آرامش است که حالا او را به یکی از محبوب ترین مربیان پرسپولیس

ممکن می‌شود. حتی اگر زمان طولانی برای اجرای آن برنامه‌ها نیاز داشته باشد. هر چند که خیلی مسائل به نگاه مربی هم بستگی دارد. در تیم برانکو بازیکنان متفاوت در رنج سنی مختلف بازی می‌کنند تا هرگز به مشکل برنخورد. مثلاً زمانی که تیم ملی را ترک کردم، بازیکنان تیم همه در یک شرایط سنی قرار نداشتند که با هم پیر شوند و این، تیم ملی را به چالش بکشد. در پرسپولیس هم به همین شکل است. اجازه نمی‌دهم همه تیم با هم پیر شوند. مثلاً به صادق محرمی، علیپور، بنشار، علوان‌زاده، نعمتی، حتی فرشاد انصاری و سن و سال آنها نگاه کنید. در کنار آنها بازیکنانی داریم مسن‌تر اما در اوج آمادگی و با کیفیت خوب. مثل کمال و مسلمان و شجاع یا شایان و مسعود که با هم هر رشد و پختگی خوبی رسیدند مثل ماهینی، امیری، ربیع‌خواه. اما بازیکنانی هم داریم که حول و حوش ۳۰ هستند مثل سیدجلال که کمی مسن‌تر است اما عالی و الان دارد بهترین فوتبالت خود را انجام می‌دهد. خیلی از بازیکنان ما از لیگ یک آمدند. محرمی، انصاری، ربیع‌خواه، صلح و علوان‌زاده. نگاه که می‌کنید، می‌بینید از هر سنی بازیکن داریم و از هر زده‌ای، که حالا خیلی از آنها ملی‌پوش هستند. این وظیفه من مربی است. اینکه روزانه برای بهبود بچه‌ها کار می‌کنیم. برای بهتر شدن تیم و نه فقط فرد.

یعنی ایایی از میدان دادن به بازیکنان جوان ندارید و ریسک آن را به جان می‌خرید اگر احساس کنید آنها در شرایط هستند که می‌توانند از عهده کار بر بی‌آند؟

بله. در تیم‌های برانکو هر کس شایسته باشد بازی می‌کند اما فرصت و موقعیت آن باید ایجاد شود. آنها هر روز با ما در تمرین هستند. در کادر

بحث بازیکن‌سازی یکی از وظایف اولویت‌دار ماست. اتفاقاً کارهای خوبی را هم به تاژگی شروع کردیم و در خصوص آن صحبت‌هایی هم با افرادی که مدارس فوتبال و آکادمی دارند، انجام دادیم که یک سری زمینه‌های همکاری را ایجاد کنیم. اوایل هفته هم در همین زمینه جلسه‌ای داشتیم. در صحبت‌هایی هم که با مسئولان باشگاه از جمله گر شاسی و پروانی داشتیم، اتفاق نظر داشتیم. تهران پتانسیل عظیمی دارد و ما هم ایده‌های خوبی که البته به این سادگی‌ها نیست و زمان می‌برد برای آنکه به حقیقت بیبوندند اما ۷۰۰۰ درصد بازیکنان تیم از خود آن تیم بالا می‌آیند اگر شرایط لازم در این زمینه فراهم باشد.

فکر می‌کنید پرسپولیس بتواند به جای پرسد که به جای آماده‌خوری، نیازهای خود را از تیم‌های پایه‌اش برآورده کند؟

هر کاری با برنامه‌ریزی دقیق و حساب‌شده

ورزش‌ر

سرویس ورزشی ۴۸۴۹۸۴۳۴

برانکو ایوانکوویچ سرمربی پرسپولیس در گفت‌وگوی اختصاصی با «جوان»:

بازیکنان باید به هنجارهای اجتماعی بگذارند

تیم ملی ایران یکی از بهترین مربی‌های دنیا را دارد

تبدیل کرده. مربی‌ای که طی مدت حضورش در ایران نه فقط موفقیت‌های زیادی را با پرسپولیس به دست آورده که مهم‌تر از همه، توانسته خود را دل هوادارانش جا کند. به اندازه‌ای که هرگز پشتش را خالی نکردند و در هر مشکل و گرفتاری یا گفتن تنها یک جمله کوتاه «هر چه برانکو بگوید» حمایت خود را نشان دادند تا او مصمم‌تر از هر زمان دیگری بار دیگر پای قرارداد همکاری با این تیم را امضا کند. آن‌هم نه فقط برای موفقیت فنی، که برای ساختن باشگاه. آن‌هم به شکلی اصولی.

ما هستند. اتفاقاً بازیکنان خوبی هم هستند اما یک مسئله هم وجود دارد. پرسپولیس، قهرمان کشور است و برای قهرمانی دوباره می‌جنگد. خوب راحت نیست بازیکن جوانی را یکپهو به میدان بفرستیم. همه چیز نیازمند زمان است. ما جزو چهار تیم اول آسیا هستیم. این تیم باید خیلی خوب باشند. باید همیشه خوب باشند. بازیکنان جوان هم در این تیم باید صبور باشند برای بازی کردن و مطمئن که اگر خوب باشند، حتماً به آنها میدان داده خواهد شد. اما پرسپولیس یک تیم حرفه‌ای است و در تیم حرفه‌ای، باید بهترین‌ها بازی کنند. پس باید برای بهترین بودن تلاش کرد نه سسر و صدا. شاید برخی هواداران ناراحت شوند اما این نظر من است و آنها خیلی زود متوجه می‌شوند که من بهترین‌ها را برای تیم می‌خواهم و هیچ ضدیتی با کسی ندارم. فقط مثلاً تصمیم و ارزیابی من این بوده که ماهیتی و صادق‌تر کپی‌بتری هستند. البته این بدان معنا نیست که من همیشه اشتباه هستم و هیچ وقت اشتباه نمی‌کنم. اما وقایعی که پیش آمد نشان می‌دهد حق با من بوده.

از نتیجه‌کار تا به اینجا راضی بودید؟
بله، اما رضایت داشتن نباید طوری باشد که ما اشباع شویم و همیشه باید جابرای کار بیشتر باشیم. بازیکنان باید ساخته شوند برای هر شرایطی. کمک می‌کنیم تا کیفیت آنها بالا برود. کیفیتی که بتواند به سود تیم باشد نه به ضرر آن. همه چیز باید در خدمت تیم باشد نه فرد. این اتفاق دارد در پرسپولیس می‌افتد. به همین دلیل هم هست که در موقعیت‌های مثبت و منفی می‌بینید که بازیکنان پرسپولیس نمی‌شکنند. آنها خیلی زود می‌توانند خود را با شرایط مختلف تطبیق دهند. در رشت با چمن

به باز یکنانم گفتیم در برد نباید فضا پر وید. همیشه باید به وقت پیروزی شکسته نفس باشید که غرور کشنده است اما به همان اندازه به وقت باخت هم نباید ناامید و تحقیر شوید. چون هر باخت، راهی است برای پیروزی و هر پیروزی، گامی برای موفقیت بعدی به شرط آنکه بیش از حد جوگیر نشوید

مصنوعی و آن زمین کنار می‌آیند. در زمین پارس جنوبی با آن آب و هوای گرم، در مشهد با آن شرایط و… خوب این راضی‌کننده است. وظیفه ما این است که بازیکنان را از لحاظ ورزشی به تکامل برسانیم و کمک‌شان باشیم. با مشاوره‌های درست. البته آنها باید به جز کیفیت بازی کردن، کیفیت‌های دیگری هم داشته باشند و فقط این مسئله است که مستمر بودن کیفیت کار آنها را تضمین کرده و نشان می‌دهد در مسیر خوبی قرار گرفته‌ایم. البته به شرط آنکه حمایت شویم چون بدون این حمایت‌ها، هیچ دیدگاه و فلسفه‌ای به جای نمی‌رسد.

گفتید بازیکنان تنها نباید در زمینه‌های فنی کیفیت داشته باشند، منظور تان زندگی خصوصی آنهاست؟

بله. یکی از وظایف ما این است که بازیکنان را به تکامل برسانیم. نه فقط در لحاظ ورزشی. ما باید به آنها کمک کنیم و مشاوره‌های درست بدهیم برای زندگی شخصی‌که دارند. آنها باید یاد بگیرند و بداندن بازیکن پرسپولیس هستند و بهترین کیفیت را در زمین مسابقه هم داشته باشند. باید به مسائل دیگری

هم توجه کنند. بازیکنان باید به نرم‌های رفتاری و هنجارهای اجتماعی احترام بگذارند و نمونه و الگوی جوانان باشند. آن‌هم الگوهای مناسب که باعث افتخار خانواده‌ها باشد. مخصوصاً خانواده خودشان. همین طور آنها باید افتخار کنند که عضوی از خانواده بزرگ پرسپولیس هستند و آن چیزی را که دارند حفظ کنند. عضو خانواده پرسپولیس بودن را حضور در بزرگ‌ترین باشگاه را که قهرمان کشور است و این قهرمانی را دارد در لیگ ادامه می‌دهد. جزو چهار تیم اول آسیا بودن را و مهم‌تر از همه اینکه در حال حاضر، بخش فعلی تاریخ باشگاه پرسپولیس را رقم می‌زنند. تاریخی که از پروین و خوردبین و کاشانی و کلاتنی و مرحوم بهزادی و… شروع شده، علی دایی و کریمی و مهدوی کیا و میثاوند و عابدزاده و… ادامه دادند و اکنون این فرصت به آنها داده شده تا این بخش از تاریخ باشگاه بزرگ پرسپولیس را رقم بزنند. پس باید بدانند کجا ایستاده‌اند. پیراهن چه تیمی را بر تن کردند و چطور باید در شأن تیمی که پیراهنش را بر تن دارند رفتار کنند. باید شخصیت حقیقی آنها را حفظ کنیم و یادشان بدهیم که به چه شکل باید در جامعه حاضر شوند. با چه احترامی و با چه رفتاری.

پرسپولیس راه سختی برای قهرمانی دوباره دارد. از یک سو انتظارات از این تیم بالا رفته و از سسوی دیگر گویا دستش برای رقبا رو شده. در حالی که می‌دانید دیگر تنها برد هوادار را راضی نمی‌کند و همه از پرسپولیس انتظار برد توأم با بازی زیبا دارند.

بله، حمله کردن و قهرمان شدن همیشه خیلی راحت‌تر از حفظ آن است. الان کار ما خیلی سخت‌تر از فصل قبل است. هم در لیگ و هم در لیگ قهرمانان. همیشه زمان لازم است تا خودتان را ثابت کنید اما خودتان را هم که ثابت کنید، کار تمام نشده و همیشه منتقدانی هم هستند که خوب این طبیعی است. در همه بخش‌های جامعه انتقاد وجود دارد و ورزش هم به طور طبیعی مورد نقد قرار می‌گیرد. اتفاقاً انتقاد می‌تواند شما را بر آن دارد که برای اثبات خود، بیشتر تلاش کنید تا انتقادات را به حداقل برسانید. این کار آسانی نیست اما نشدنی هم نیست. یکی از خوبی‌های حضور مربیان خارجی، نه فقط در ایران که در تمام دنیا تغییر سبک و سیاق بازی‌هاست. مثلاً همین فوتبال انگلیس را نگاه کنید، فکر می‌کنید چه چیزی توانست فوتبال انگلیس را از آن سبک بازی کلاسیک اروپایی بزن زبرش و توپ‌های هوایی بیرون کشید و دچار تغییرات کرد؟ رفتاری چون ونگر، مورینیو و دیگران که آمدند، فلسفه بازی‌ها تغییر کرد. این با تبادل دانش و تجارب و ایده‌ها و فکرهای گوناگون است که اتفاق می‌افتد. در ایران هم همین طور. گاه شاهد تغییرات خوب و گاه بد هستیم اما به طور کلی در طول زمان، شاهد تغییرات خوب خواهیم بود. بسیاری از تیم‌ها فلسفه بازی خود را تغییر دادند و این یک واقعه خوب است. اما به شرط آنکه شما در این تغییرات بتوانید به درستی راه خود را پیدا کرده و با استفاده از دانش و تجارب جدید، در مسیر موفقیت گام بردارید. حتی اگر در این بین چند مرتبه هم زمین بخورید مهم نیست. مهم نتیجه کار است و تأثیری که باقی می‌ماند و پرسپولیس توانسته تغییرات خوبی در فلسفه فوتبال ایران ایجاد کند.

در این مسیر چه فکری برای غرور بازیکنان پرسپولیس کردید؟ به نظر می‌رسد موفقیت‌ها آنها را مغرور کرده…

همیشه در این خصوص با بازیکنان حرف می‌زنم. می‌گویم تمام تلاش خود را بکنید که همیشه و جان‌تان راحت باشد. مثلاً خودم اینطور هستم. چه ببریم و چه ببازیم. چون می‌دانم کم نگذاشته. به آنها هم گفتم در برد نباید هرگز مغرور و جوگیر شوید و به فضا بروید. همیشه باید به وقت پیروزی شکسته نفس باشید که غرور کشنده است اما به همان اندازه به وقت باخت هم نباید ناامید و تحقیر شوید. چون هر باخت، راهی است برای پیروزی و هر پیروزی، گامی برای موفقیت بعدی به شرط آنکه بیش از حد جوگیر نشوید.

در کارنامه افتخارات برانکو در پرسپولیس، دو جام کم است. یکی جام رقابت‌های حذفی و دیگری لیگ قهرمانان. سال گذشته عملکرد خوبی داشتید، فکر می‌کنید امسال بتوانید به آرزوهای پرسپولیس برای کسب این جام‌جامه عمل بوشانید؟

خب امسال کار ما به مراتب سخت‌تر است. فصل گذشته در گروه مرگ بودیم اما با توجه به آنکه به جمع چهار تیم برتر رسیدیم. هم انتظارات از پرسپولیس بالا رفته و هم رقبا تلاش بیشتری می‌کنند برای کنار زدن ما. اما مثل همیشه تلاش مان را می‌کنیم. امسال هم گروه آسانی نداریم. الوصل امارات و السد قطر تا همین چند روز قبل صدرنشین بودند. السد، قدرت همیشگی و سنتی فوتبال قطر را می‌توان خط‌تاک‌ترین تیم سید دوم لیگ قهرمانان دانست که بازیکنانی چون زاوی و پورعلی‌حسبی دارد. البته برخی بازی‌ها را آنالیز کردیم. اما لیگ قهرمانان حساس و کتاب ندارد. سال گذشته کار سختی داشتیم چون از ۱۲ بازی، ۹ بازی ما بیرون از خانه برگزر شد و همه می‌دانند هوادار چندر برای ما مهم است. با این وجود، تمام تلاش خود را برای کسب بهترین نتایج می‌کنیم تا بار دیگر شاهد خوشحالی هواداران شویم. چون می‌خواهیم موفق باشیم و الگو. مثل بارسا و رئال در اسپانیا.

از تیم ملی بگوئید. تیمی که برای دومین مرتبه متوالی به جام جهانی راه یافت. فکر می‌کنید بتوانان با دست پر برگرد و شگفتی‌ساز شود؟

تیم ملی فوتبال ایران یکی از بهترین مربیان دنیا را دارد و خوش شانس است که لیگ ایران زودتر از دیگران تمام می‌شود و فرصت آماده‌سازی بیشتری دارد. پرسپولیس هر کمکی از دستش برآید برای این تیم می‌کند و می‌دانم دیگران هم همین نظر را دارند. کار سختی در پیش داریم. از جام جهانی که می‌گوییم همه نگاه‌ها به سمت اسپانیا و برتغال می‌رود. منطقه هم هست، بهترین تیم‌ها هستند. قهرمانان اروپا و جهان با کلی ستاره‌ها اول از همه نباید از مراکش هم غافل شد و دوم اینکه حق تسلیم نشان ندهیم. ما در جام جهانی قبل نشان دادیم که حتی می‌توانیم برابر آرژانتین هم خوب بازی کنیم.

برانکو چندنی بیسش میزبان مربیان کلاس مربیگری فدراسیون بود و گفت هر کمکی از دستش برآید برای ارتقای سطح دانش آنها انجام می‌دهد. انتظاری که همیشه از کرش وجود داشت اما هرگز شرایطی برای نشستن او با مربیان دور یک میز برای گفت‌وگو فراهم نشد. فکر می‌کنید این نشست چقدر می‌تواند برای فوتبال ایران مهم باشد؟

خب من از طرف خودم حرف می‌زنم. خودم شخصاً همان طور که گفتم هر کاری از دستم بر بیاید انجام می‌دهم اما نظرات متفاوت است. در این زمینه نمی‌توان به کرش خرده گرفت. هر کس سیستم کار خودش را دارد. رضیه به تعامل با مربیان لیگ که ملی‌پوش دارند دارند و برخی مثل کرش شاید به چنین مسئله‌ای اعتقاد نداشته باشند و نیاز بینند به برگزاری چنین نشست‌هایی. امروز وقت صحبت کردن در خصوص این مسائل نیست. امروز باید همه دست به دست هم بدهیم برای کمک به تیم ملی و برای موفقیت تیم ملی. هیچ چیز از این مهم‌تر نیست.